

РЕШЕНИЕ

№ 5326

гр. София, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 11.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2250** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. във връзка с чл. 215, ал. 1, вр. чл. 135, ал. 5 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е по жалба на „Академика Бачо Киро“ ЕООД срещу Заповед № САГ23-РА50-61 от 01.02.2023 г. на главния архитект на Столична община.
В жалбата се развиват оплаквания за наличието на съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като жалбоподателят не е уведомен за образуваното производство. Поддържа за неправилно приложение на чл. 49 от Наредбата за общинската собственост на Столична община. Счита, че заповедта е в несъответствие с целта на закона.

В писмени бележки се поддържа допълнително за незаконосъобразно смесване на производствата, образувани служебно и по искане на заинтересованите лица, доколкото в диспозитива е наредено служебно изработване на проект за изменение на ПУП, а в мотивите е отразено, че производството е по искане на кмета на район „О.“ – Столична община. В тази връзка се поддържа за липсата на съгласие на останалите съсобственици. Счита, че заповедта няма графична част, а предметът на заповедта в текстовата част е твърде неясен. Развиват се доводи за нарушение на чл. 81, ал. 5 ЗУТ и чл. 10, ал. 4 ЗУЗСО.

Ответната страна - главен архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява доводи за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна - Столична община не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство се е развило във връзка с писмо вх. № САГ22-ГР00-548/08.03.2022 г. на кмета на район „О.“ – Столична община, с което на главния архитект на Столична община е изпратено мотивирано предложение за изменение на плана за регулация (И.) за УПИ I – „За ЖС и КОО“, УПИ VII – 17 „За смесено предназначение“, УПИ X. „За озеленяване“ и УПИ X. „За ЖС и КОО“ и нова [улица] до о.т. 201.

С мотивираното предложение от месец февруари 2022 г. (л. 111 от делото) се предвижда изработването на проекта за изменение на подробния устройствен план за следното: 1. Разделяне на УПИ X. – „за ЖС, КОО и озеленяване“ на два нови УПИ X. „за ЖС и КОО“ (в границите на който остава сградата с идентификатор 68134.402.66.2) и остатъчен нов УПИ X. „за озеленяване“; 2. Създаване на нова задънена [улица] (нова) до о.т.201 (нова); 3. Изменение на вече съществуваща тупик [улица], изразяващо се е уширяване на същата за осигуряване на лице към УПИ VIII.

С писмо № САГ22-ГР00-548-(1) от 13.03.2022 г. на директора на Дирекция „Териториално планиране“ – Столична община са дадени указания на кмета на район „О.“ – Столична община да представи документите за собственост на имотите, предмет на изменението, заедно със скици за имотите, издадени от СГКК – [населено място] и комбинирана скица за пълна или частична идентичност.

С писмо от 30.03.2022 г. на кмета на район „О.“ – Столична община са представени изисканите документи. Приложено е удостоверение изх. № 08-00-620/28.03.2022 г. на „ГИС София“ ЕООД, от което става ясно, че УПИ X. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, кв. 8 по действащия план за регулация на зона „Г-14“ е частично идентичен с ПИ с идентификатор 68134.402.66 КККР на [населено място], както и че УПИ I – „ЖС, КОО“, кв. 8 от действащия план за регулация на Зона „Г-14“ е частично идентичен с ПИ с идентификатор 68134.402.68 КККР на [населено място]. Посоченото е графично отразено в представена комбинирана скица за пълна или частична идентичност на УПИ X. – „За ЖС, КОО и озеленяване“ и УПИ I – „ЖС, КОО“.

Представени са Акт № 1215/16.12.2015 г. за частна общинска собственост и Акт № 1110/10.07.2013 г. за частна общинска собственост, от които са установява, че ПИ с идентификатор 68134.402.66 КККР и ПИ с идентификатор 68134.402.68 КККР са общинска собственост. Към документите за собственост са приложени скици на двата имота, издадени от СГКК – [населено място].

Не се спори, а и от доказателствата по делото се установява, че „Академика Бачо Киро“ ЕООД е собственик на имоти (самостоятелни обекти) в сграда с идентификатор 68134.402.66.2 КККР, която е разположена в ПИ с идентификатор 68134.402.66 КККР, за който е отреден УПИ X. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, кв. 8 по действащия план за регулация на зона „Г-14“. Не се спори също, че жалбоподателят е подал заявление за закупуване на УПИ X. – „За ЖС, КОО и озеленяване“.

Подадено е възражение № САГ22-ГР00-548-(2)/28.03.2023 г. от „Академика Бачо Киро“ ЕООД, с което се изразява несъгласие по започналата процедура по изменение на плана за регулация за УПИ X. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, кв. 8 по действащия план за регулация на зона „Г-14“. Възраженията се свеждат до това, че по силата на заповед за възмездно учредяване на право на строеж (към настоящия момент е реализирани с изграждането на сграда с идентификатор 68134.402.66.2 КККР) са

поели задължение да закупят имота, в който се намира собствената им сграда. Посочва се, че започналата процедура пречатства закупуването на имота и е в нарушение на заповедта за учредяване на право на строеж.

По преписката е налице становище на кмета на район „О.“ – Столична община, според което процедурното изменение на действащия регулационен план на УПИ Х. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, кв. 8 по действащия план за регулация на зона „Г-14“ е обосновано с разпоредбата на чл. 49 от Наредбата за общинската собственост, регламентираща, че когато от имота, върху който е реализирано право на строеж, могат да се образуват два или повече урегулирани поземлени имота, се прави служебно изменение на подробния устройствен план, като се продава урегулираният поземлен имот, върху който е построена сградата. В становището се поддържа, че в оригинала на заповедта за учредяване на право на строеж липсва вменено задължение за закупуване на имота.

Горното налага уточнение, че по преписката са налични две заповеди № РД-564-76/22.11.2002 г. на кмета на Столична община (едната представена от жалбоподателя, а другата от кмета на район „О.“ – Столична община), с които се учредява право на строеж върху общински имот УПИ Х. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, кв. 8 по действащия план за регулация на зона „Г-14“, но се различават по съдържанието на т. I, доколкото в едната има задължение за суперфициара да закупи УПИ Х. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, а в другата липсва такова задължение.

С писмо № САГ22-ГР00-548-(7) от 24.08.2022 г. на кмета на район „О.“ – Столична община е потвърдено желанието за продължаване на производството по даване на разрешение за изработване на проект за ПУП – И. на УПИ I - за „ЖС и КОО“, УПИ VII – 17 – „за смесено предназначение“ и УПИ Х. „За ЖС, КОО и озеленяване“.

По преписката е налично извършено геодезическо заснемане на ПИ с идентификатор 68134.402.66 КККР, съдържащо заснемане на всички видими части и подход към подземен гараж.

Във връзка с изготвеното геодезическо заснемане е изготвено ново мотивираното предложение от месец август 2022 г. (л. 30 от делото), с което се предвижда изработването на проекта за изменение на плана за регулация (И.) за УПИ I – „За ЖС и КОО“, УПИ VII – 17 „За смесено предназначение“, УПИ Х. „За озеленяване“ и [улица], като се създават нови УПИ I – „За ЖС и КОО“, УПИ VII – 17 „За смесено предназначение“, УПИ VIII-25, УПИ Х. – „за озеленяване“ и УПИ Х. „За ЖС и КОО“ и нова [улица] до о.т. 201.

Последвало е издаване на оспорваната Заповед № САГ23-РА50-61 от 01.02.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 135, ал. 5 ЗУТ, чл. 49 от наредбата за общинската собственост, вр. чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2 и чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1, чл. 108, ал. 5 ЗУТ е наредено да се изработи служебно проект за подробен устройствен план – изменение на плана за регулация (И.) в териториален обхват: УПИ Х. „за ЖС, КОО и озеленяване“; УПИ VII „за смесено предназначение“; УПИ I „за ЖС, КОО“ и УПИ VIII – 25, [улица], при о.т.200 (нова) и при о.т.112, кв. 8, м. „Зона Г-14“, район О., [населено място].

В мотивите на оспорваната заповед е прието, че се касае за искане за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП, което е направено от кмета на район „О.“ – Столична община, в качеството му на заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, упражняващо правото на собственост на Столична община на

територията на района. Посочено е, че поземлени имоти с идентификатори 68134.402.66 и 68134.402.68 по КККР са общинска собственост, поради което е спазена разпоредбата на чл. 135, ал. 1, вр. чл. 131, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ.

Органът е приел, че с представеното мотивирано предложение за изменение на плана за регулация се предвижда разделяне на УПИ Х. – „за ЖС, КОО и озеленяване“ на два нови УПИ Х. „за ЖС и КОО“ (в границите на който остава сградата с идентификатор 68134.402.66.2, собственост на жалбоподателя) и остатъчен нов УПИ Х. „за озеленяване“. Съвместяването на регулационните линии на новообразуваните УПИ с имотните граници на ПИ с идентификатор 68134.402.66 по КККР, води до изменение на общата регулационна граница със съседния УПИ VII – 17 „за смесено предназначение“. Предвижда се изменение на уличната регулация между о.т.111 и о.т.10 ([улица]), при о.т. 200 (нова) с цел осигуряване на транспортен достъп до нов УПИ Х. „за озеленяване“. Новосъздадената [улица] (нова) до о.т.201 (нова) се разполага в ПИ с 68134.402.68 (УПИ I „за ЖС, КОО“), като южната регулационна граница на УПИ VII – 17 „за смесено предназначение“ се съвместява с имотната граница на ПИ с 68134.402.67 и се изменя УПИ I „за ЖС, КОО“. Частта от УПИ I „за ЖС, КОО“, оставаща извън новосъздадената задънена улица, запазва функционалното си отреджане и останалите си граници. Предвижда се още изменение на вече съществуваща задънена [улица], изразяващо се е в уширяване на същата за осигуряване на лице 3,5 м. на УПИ VIII-25 (ПИ с идентификатор 68134.402.65 по КККР), което води до И. на този имот.

Органът е приел, че достъпът до новообразуваните УПИ е осигурен с действащия план за регулация и предвиденото в мотивираното предложение нова задънена улица и изменение на съществуваща задънена улица, с което е спазено изискването на чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4 ЗУТ. Прието е още, че предназначението на новообразуваните УПИ е допустимо, тъй като попадат в устройствена зона „Зона на стария градски център“ (Ц2). Посочено е, че изработването на проект на ПУП – И. ще осигури условия за реализация на инвестиционните намерения на Столична община, като същото се основава на чл. 49 от Наредбата за общинската собственост, вр. чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2 ЗУТ. Също така е отразено, че изработването на проекта следва да се възложи по реда на чл. 135, ал. 5 ЗУТ за сметка на общинския бюджет.

Към преписката е налична Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2023 г. на кмета на Столична община, с която на главния архитект на Столична община се делегират правомощията да издава заповеди за разрешаване изработването на проекти за изменение на действащ ПУП на основание чл. 135, ал. 5 ЗУТ (т. 1.27 от заповедта), както и служебно да със заповед да нарежда изработването на проекти за изменение на действащ ПУП на основание чл. 135, ал. 5 ЗУТ (т. 1.29 от заповедта).

В хода на производството е приложено влязло в сила решение от 17.08.2011 г. по а.х.д. № 1042/2007 г. по описа на СГС, с което отменена заповед № РД-09-50-179/22.03.2004 г. на главния архитект на Столична община, в частта, с която се одобрява изменение на плана за регулация на м. „Зона Г-14“, кв. 8 – откриване на [улица] и изменение на границите на УПИ I – „за ЖС и КОО“.

В хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение по съдебно – техническа експертиза, което съдът кредитора изцяло, доколкото е обосновано, компетентно и намиращо опора в доказателствения материал.

От заключението става ясно, че според действащия план УПИ Х. е отреден за „ЖС, КОО и озеленяване“, като в същия е разположена сграда, завършена на етап груб

строеж. Според вещото лице УПИ Х. не представлява самостоятелен терен за озеленяване по смисъла на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 ЗУЗСО и не е предвиден като такъв по действащия ПУП. Липсват данни Столична община да реализирала чрез целенасочено мероприятие озеленяване в сегашния УПИ Х..

При изслушването на вещото лице в съдебно заседание се установява, че задънената [улица] не е предвидена в действащия план (с оглед представено решение от 17.08.2011 г. по а.х.д. № 1042/2007 г. по описа на СГС). Според вещото лице улица - тупик о.т. 200 до о.т.201 не се разполага в терен, принадлежащ към сегашния УПИ Х.. Тази улица е разположена върху площи от УПИ I и УПИ VII, като графично е изобразена приблизително по северната стена на сграда с идентификатор 68134.402.68.1, намираща се в УПИ I, но не е отразено разстоянието между сградата и улицата.

Вещото лице дава информация, че общата граница между УПИ VIII и УПИ Х. остава същата, като при о.т.112 се предвижда уширение, с което се отнемат части от тези два имота. Границата между новопредвидения УПИ Х. и новопредвидения УПИ Х. е по изградения подземен гараж.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от заинтересовано лице по смисъла на чл. 131, ал. 1, т. 1 и т. 4 ЗУТ.

Разпоредбата на чл. 131, ал. 1 ЗУТ очертава кръга на заинтересованите лица, за които законодателят признава право на жалба срещу индивидуалните административни актове за разрешаване изработването на проекти за изменение на действащ ПУП, а именно: собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана. По делото се установи, че „Академика Бачо Киро“ ЕООД е носител на ограничено вещно право върху имота, предмет на оспорения акт, доколкото е собственик на сграда с идентификатор 68134.402.66.2 КККР, която е разположена в ПИ с идентификатор 68134.402.66 КККР, за който е отреден УПИ Х. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, кв. 8 по действащия план за регулация на зона „Г-14“. По тези съображения жалбоподателят се явява заинтересовано лице по смисъла на 131, ал. 1, т. 1 ЗУТ - непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти са имотите - предмет на самия план.

Жалбоподателят е заинтересовано лице и по отношение на заповедта в частта, с която се предвижда създаването на [улица]. Съгласно чл. 131, ал. 1, т. 4 ЗУТ непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти са съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана. В случая жалбоподателят е носител на ограничено вещно право върху УПИ Х. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, който е съседен на УПИ I „ЖС, КОО“ и УПИ VII „За смесено предназначение“, в които е разположена предвижданата [улица], която от своя страна граничи с УПИ Х., т. е. предназначението на част от съседните имоти е променено на улица, а тази новопредвидена задънена улица граничи с УПИ Х. – „За ЖС, КОО и озеленяване“, доколкото осигурява на този имот достъп до улица.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган - главният архитект на Столична община, което се установява с т. 1.27 и т. 1.29 от Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2023 г., с която кметът на Столична община е делегирал на главния архитект на Столична община правомощията си по чл. 135, ал. 3 и ал. 5 ЗУТ за издаване на заповеди за допускане изработване на проекти за изменение на действащ ПУП, т. е. компетентният орган по чл. 135, ал. 1 ЗУТ (кметът на общината) е делегирал своите правомощия на главния архитект, каквато възможност е предвидена в § 1, ал. 3 ДР на ЗУТ.

Заповедта е издадена при неспазване на законоустановената форма. Към същата липсва графична част, от която да се установи съдържанието на проекта за изменение на ПУП и в какво се изразява изменението на действащия план (конкретните параметри). Липсва и препращане към скица или мотивирано предложение, а обсъждането на мотивираното предложение не е равнозначно на препращане, а и този документ не изхожда от органа.

Съгласно чл. 135, ал. 2 ЗУТ, когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му. Изпълнението на това законово задължение не води до отпадане на по-нататъшното задължение на административния орган при издаване на заповед, с която се допуска изработването на проект за изменение на ПУП, същата да съдържа графична част, от която да се установи съдържанието на проекта и в какво ще се изразява проекта за изменението на ПУП. Липсата на графична част възпрепятства извършването на преценка за съответствието на предложението с нормите по устройство на територията и с предвижданията на ОУП. Това е така, тъй като не става ясно какви са параметрите на допуснатото изработване на проект за изменение на ПУП, т. е. не е индивидуализирано. Едно от измененията се отнася за разделяне на УПИ Х. – „за ЖС, КОО и озеленяване“ на два нови УПИ, но не става ясно точно от къде минава границата, тъй като липсва графична част. Другото изменение се отнася за създаването на нова улица - тупик о.т. 200 до о.т. 201, което налага графично отразяване на точното ѝ разположение, а такова липсва към заповедта. От експертизата се установява, че в мотивираното предложение тази улица е изобразена „приблизително“ по северната стена на сграда с идентификатор 68134.402.68.1 и липсва отразяване за разстоянието между сградата и улицата. Органът има задължение да изготви графична част към заповедта, в която да отрази конкретното разположение на улицата – тупик, като по този начин се преодолее неправилното изобразяване на същата в мотивираното предложение (същата „приблизително“ минава по северната стена на сграда, за което липсва информация за разстоянието между сградата и улицата).

Допълнително следва да се посочи, че разпоредителната част на заповедта съдържа единствено общо посочване на териториалния обхват на изменението на ПУП, което е недопустимо, тъй като не отразява параметрите и естеството на изменението. Освен това в диспозитива на заповедта не е отразено създаването на нова улица - тупик о.т. 200 до о.т. 201. Посочените несъответствия в разпоредителната част на заповедта и липсата на графична част възпрепятстват конкретното определяне на изменението на

ПУП, респ. извършването на преценка за законосъобразност.

Горното означава, че липсата на графична част към заповедта води до неспазване на законоустановената форма, което води до незаконосъобразност на акта. Именно от графичната част се установява какво се допуска за изменение и след това спрямо нея се сравнява какво следва да се одобри във втората фаза. В този смисъл е решение № 7562 от 02.08.2022 г. по адм. д. № 2202 по описа за 2022 г. на ВАС и решение № 2710 от 15.03.2023 г. по адм. д. № 10025 по описа за 2022 г. на ВАС.

Констатира се още, че административният орган не се е произнесъл по реда и условията на чл. 135, ал. 3 ЗУТ, тъй като исканото изменение на плана е направено от заинтересовано лице по чл. 131, ал. 2, т. 1 ЗУТ (кметът на район „О.“ – Столична община), а е наредил служебно да се изработи проект за изменение на ПУП съгласно чл. 135, ал. 5 ЗУТ. Имотът, предмет на проекта за изменението, представлява общинска собственост, поради което Столична община действа като собственик, при което инициира настоящото производство. Следва да се отбележат противоречията между мотивите и разпоредителната част. В последната е наредено служебно изработване на проект за изменение на ПУП, докато в мотивите се обсъжда, че се касае за искане за разрешаване на изработване на проект, за което е представено мотивирано предложение от лице, което е заинтересовано по смисъла на чл. 131, ал. 1, вр. чл. 135, ал. 1 ЗУТ. Очевидно е противоречието, тъй като органът приема, че производството е иницирано по искане на лице по чл. 131, ал. 1 ЗУТ, налагащо произнасяне с акт по чл. 135, ал. 3 ЗУТ, а се произнася като служебно образувано производство с акт по чл. 135, ал. 5 ЗУТ.

Органът е допуснал съществено процесуално нарушение, доколкото не е изследвал дали новосъздаденият УПИ Х. „За озеленяване“ е за широко или ограничено обществено ползване. Посочено е от значение при съобразяване на изключението по чл. 10, ал. 4, изр. второ от ЗУЗСО относно отреждането на определени територии като „озеленени площи за широко обществено ползване“, както и за съобразяване на чл. 10, ал. 5 ЗУЗСО, регламентиращ „озеленени площи за ограничено обществено ползване“. Следва да се има предвид, че според чл. 61, ал. 3 ЗУТ и чл. 10, ал. 5 ЗУЗСО озеленените площи за ограничено обществено ползване са тези площи, в които озеленяването е в имотите за жилищни, вилни, обществени, производствени, курортни и спортни сгради и комплекси, т. е. в конкретния случай предназначението на имота „ЖС и КОО“ следва да е съчетано с „озеленяване“, при което е недопустимо самостоятелно и единствено отреждане на имот само за „озеленени площи за ограничено обществено ползване“ (друго е положението за озеленени площи за широко обществено ползване).

Горното води до извод за основателност на жалбата, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК оспорваната заповед следва да се отмени като незаконосъобразна. Тъй като производството е образувано по искане на Столична община, преписката следва да се върне на органа, който в едномесечен срок да се произнесе, съобразявайки мотивите на съдебния акт.

По разностките:

С оглед изхода на делото и разпоредбите на чл. 143, ал. 1 АПК има право на слените разности: 50 лева – държавна такса, 1000 лева – депозит за вещо лице и за адвокатско възнаграждение. По делото е представено платежно нареждане, от което се установява, че по банков път е заплатен адвокатски хонорар в размер на 2000 лева.

Своевременно е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар,

което съдът намира за основателно. Съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. чл. 144 АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В настоящия случай делото не е сложно от фактическа страна, тъй като не е с голям обем от доказателства, липсват множество спорни факти за установяване, проведени са две заседание, изслушано е едно заключение и т. н. От друга страна делото не се отличава с голяма правна сложност, но пък налице е необходимост за изясняване на някои правни въпроси. В тази връзка дължимото възнаграждение следва да се определи малко над определяни минимум, т. е. с 250 лева повече от минимума. Минималният размер е 1250 лева според чл. чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което претендираното адвокатското възнаграждение в размер на 2000 лева следва да се намали до 1500 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № САГ23-РА50-61 от 01.02.2023 г. на главния архитект на Столична община.

ВРЪЩА преписката на административния орган, който в едномесечен срок следва да се произнесе по направено искане за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП, като се съобрази с мотивите на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Академика Бачо Киро“ ЕООД сумата в размер на 2550 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: